

VEROVERING VAN KANAAN

The background of the cover is a dark, atmospheric illustration of a city in ruins at night. A large, glowing sword stands vertically in the center, its hilt and blade emitting a bright orange and yellow light. The sword's crossguard is wide and flat. The city around it is in flames, with many windows and structures glowing with fire. Debris is scattered everywhere. In the foreground, a figure wearing a dark, flowing cape stands with their back to the viewer, looking towards the glowing sword. The overall mood is one of epic destruction and triumph.

Adrian Ebens
Kevin J. Mullins

VEROVERING VAN Kanaän

Adrian Ebens
Kevin J. Mullins

Uitgever:



fatheroflove.info

adrian@life-matters.org

July, 2020

Inhoud

De realiteit confronteren.....	4
Een kritieke kwestie die iedereen onder ogen moet zien	5
Satans verkeerde voorstelling van God	7
Gods oorspronkelijke plan om Kanaän te veroveren	10
Israëls vrees voor God	10
Een cruciaal moment met Amalek.....	11
Het geërfde zwaard	13
Alles wat de Heer heeft gesproken, zullen wij doen	21
40 jaar later... ..	22
Mozes slaat in ongehoorzaamheid op de rots.....	24
Israël legt een gelofte af	25
God gaf Israël wat ze verlangden	27
Het loslaten van het Idool des Terreurs	29
Oordeel zonder genade	31
Een glimp van glorie	33
Zie God in het licht van Christus	34

De realiteit confronteren

Deuteronomium 2:34 Wij namen in die tijd al zijn steden in en sloegen elke stad met de ban: mannen, vrouwen en kleine kinderen. Wij lieten niemand overblijven.

Het is moeilijk om passages uit de Schrift als deze te lezen zonder een huivering van afschuw die door je ziel stroomt. Hoewel sommigen een manier vinden om de slachting van oorlogvoerende mannen te rechtvaardigen, is het ondenkbaar om een Israëlitische soldaat voor te stellen met een klein kind dat aan het uiteinde van zijn zwaard is gehaakt. Ik weet niets over u, maar voor mij geeft het een gevoel van totale afkeer. Wat dit veel erger maakt, is dat de Bijbel deze acties niet alleen goedkeurt, maar ze ook gebiedt.

Deuteronomium 7:2 en wanneer de HEERE, uw God, hen aan u overgegeven heeft en u ze verslaat, dan moet u hen volledig met de ban slaan; u mag geen verbond met hen sluiten en hun niet genadig zijn.

Jozua 11:12 Vervolgens nam Jozua alle steden van deze koningen in, en al hun koningen sloeg hij met de scherpte van het zwaard, en hij sloeg hen met de ban, zoals Mozes, de dienaar van de HEERE, geboden had.

Jozua 10:40 Zo versloeg Jozua heel het land, het Bergland, het Zuiderland, het Laagland en de hellingen, en al hun koningen. Hij liet geen overlevende over, ja, hij sloeg alles wat adem had met de ban, zoals de HEERE, de God van Israël, geboden had.

Er is beweerd dat de term volkomen vernietigen niet betekent wat we denken dat het betekent (op andere plaatsen wordt het aangeduid als het verbod). Als een groep mensen volledig van de kaart is geveegd, waarom zou je dan een bevel met hen trouwen?

Deuteronomium 7:2-4 en wanneer de HEERE, uw God, hen aan u overgegeven heeft en u ze verslaat, dan moet u hen volledig met de ban slaan; u mag geen verbond met hen sluiten en hun niet genadig zijn. **(3) U mag geen huwelijksbanden met hen aangaan: uw dochters mag u niet geven aan hun zonen, en hun dochters niet**

nemen voor uw zonen. (4) Want zij zouden uw zonen van achter Mij laten afwijken, zodat zij andere goden gaan dienen en de toorn van de HEERE tegen u ontbrandt en Hij u al snel wegvaagt.

Deze schijnbare tegenstrijdigheid zou kunnen worden opgelost door te begrijpen dat Israël de opdracht kreeg om vrede te verkondigen aan een stad, en als ze vrede sloten, dan moest de stad schatplichtig worden aan Israël en moesten hun afgoden en aanbiddingssystemen worden vernietigd.

Deuteronomium 20:10-11 Wanneer u een stad nadert om ertegen te strijden, moet u haar vrede aanbieden. (11) En als zij de vrede met u aanvaardt en de poorten voor u opent, moet het zó zijn dat heel het volk dat erin aangetroffen wordt, herendienst voor u verricht en u dient.

Deuteronomium 7:5 Maar zo moet u met hen doen: hun altaren moet u afbreken, hun gewijde stenen in stukken slaan, hun gewijde palen omhakken en hun beelden met vuur verbranden.

Maar zelfs als we deze punten toelaten, voldoet het nog lang niet aan de leer van Christus.

Mattheüs 26:52 Toen zei Jezus tegen hem: Doe uw zwaard terug op zijn plaats, want allen die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard omkomen.

Lukas 9:54-56 Toen de discipelen Jakobus en Johannes dat zagen, zeiden zij: Heere, wilt U dat wij zeggen dat er vuur van de hemel moet neerdalen en hen verteren, zoals ook Elia gedaan heeft? (55) Maar Hij keerde Zich om, bestrafte hen en zei: U beseft niet wat voor Geest u hebt, (56) want de Zoon des mensen is niet gekomen om zielen van mensen te gronde te richten, maar om ze te behouden. En zij gingen naar een ander dorp.

Een kritieke kwestie die iedereen onder ogen moet zien

Het zou eigenlijk geen verrassing moeten zijn dat de kwestie van het begrijpen van het karakter van God een worsteling van de geest moet zijn, geïllustreerd door het worstelen van Jacob met de engel. Jacob kon de identiteit niet

onderscheiden van Degene met wie hij worstelde. Hij dacht dat de engel zijn vijand was die was gestuurd om hem te vernietigen, terwijl het in feite zijn liefhebbende Redder was die was gestuurd om hem te redden.

Genesis 32:24-30 Maar Jakob bleef alleen achter, en een Man worstelde met hem, totdat de dageraad aanbrak. (25) En toen de Man zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde. (26) En Hij zei: Laat Mij gaan, want de dageraad is aangebroken. Maar hij zei: Ik zal U niet laten gaan, tenzij U mij zegent. (27) En Hij zei tegen hem: Wat is uw naam? En hij antwoordde: Jakob. (28) Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen. (29) Jakob vroeg daarop: Vertel mij toch Uw Naam. En Hij zei: Waarom vraagt u naar Mijn Naam? En Hij zegende hem daar. (30) En Jakob gaf die plaats de naam Pniël. Want, zei hij, **ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht**, en mijn leven is gered.

Johannes 1:1, 2, 14, 18 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. (2) Dit was in het begin bij God... (14) En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid... (18) **Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard.**

Jacob zag God van aangezicht tot aangezicht in de persoon van Zijn eniggeboren Zoon, maar hij wist dat niet totdat hij overwonnen had. Er was maar één reden waarom Jacob die strijd moest doorstaan. Christus had hem gevraagd “wat is uw naam?” Hij bracht Jacob ter biecht omdat zijn naam “de verdrachter” betekent. Hij had het eerstgeboorterecht van zijn broer gestolen en zijn vader misleid om hem te zegenen. Nu smeekte Jacob deze hemelse Boodschapper om hem te zegenen. Nadat Christus Jakobs heup ontwricht had, kon Jakob alleen maar op zijn Heiland leunen voor stabiliteit terwijl hij naar deze zegen verlangde. Jacob leerde hier dat God voor eeuwig barmhartig is, en hij wierp zich op die genade. Christus veranderde dus de naam van Jakob in

“Israël”, wat “overwinnaar” of “macht hebben, als een prins” betekent. Alleen degenen die vasthouden aan het begrip dat onze God barmhartig is, zullen het vertrouwen hebben om vast te houden aan de zegen van Christus, net als Jacob. Dit schijnbare conflict dat ontstaat uit de verhalen van het Oude Testament met de uitspraken van Christus in het Nieuwe Testament opent in onze geest een deur naar het zaad dat door Satan is geplant dat God niet barmhartig is. We worden geconfronteerd met een schijnbare tegenstrijdigheid die zal resulteren in een langdurige worsteling met onze Heiland als we niet hebben geleerd te weten dat onze Vader barmhartig is en dat we op zijn barmhartigheid kunnen vertrouwen. De wrok die in de ziel aanwezig is, zal zich manifesteren bij het lezen van deze verhalen. Mannen als Richard Dawkins, Stephen Fry en anderen getuigen van dit bittere zaadje dat is ontstaan uit de leugen van Satan’s oorsprong. Het is een leugen die God presenteert als een genadeloze dictator, waardoor veel menselijke geesten Hem haten en uiteindelijk terechtstellen. De prediking van deze nieuwe atheïsten dat God willekeurig, gewelddadig en wreed is, zorgt ervoor dat velen niet meer in Zijn bestaan geloven. Omgekeerd zijn sommigen er snel bij om het karakter van God als genadig te verdedigen door, net als onze moeder Eva, iets toe te voegen aan wat het Woord van God leert. Sommigen bezwijken voor misleiding in de vorm van universalisme dat leert dat iedereen zal worden gered. Anderen nemen een hogere kritische houding aan en dragen het Oude Testament toe om ‘het beste te doen wat ze destijds konden’. Hoe dan ook, het vertrouwen in het duidelijk lezen van de Schrift wordt uitgehouden en de slang mag de ziel wurgen met zijn bedrog.

Satans verkeerde voorstelling van God

Vanaf het begin heeft Satan het karakter van God verkeerd voorgesteld.

Johannes 8:43 Waarom begrijpt u niet wat Ik zeg? Omdat u Mijn woord niet kunt horen. (44) U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; **die was een mensenmoordenaar van het begin af**, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, **want hij is een leugenaar en de vader van de leugen**.

Het is vanaf het begin het plan van Satan geweest om God met zijn eigen eigenschappen te bekleden, zodat mensen Hem zouden verwerpen.

1 Petrus 5:8 Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.

Het is Satan die probeert te vernietigen en te verslinden. Hij zal er alles aan doen om ons te verblinden voor Gods genade en om Hem als een bloeddorstige tiran te zien.

Ezechiël 36:16-21 Het woord van de HEERE kwam tot mij: (17) Mensenkind, toen het huis van Israël in hun land woonde, **toen verontreinigden zij dat met hun weg en met hun daden**. Hun weg was voor Mijn aangezicht als de onreinheid van een afgezonderde vrouw. (18) Toen stortte Ik Mijn grimmigheid over hen uit **omwille van het bloed dat zij in het land vergoten hadden**, en vanwege hun stinkgoden waarmee zij het verontreinigd hadden. (19) Ik verstrooide hen onder de heidenvolken en zij werden verspreid over de landen. Ik heb hen geoordeeld overeenkomstig **hun weg** en overeenkomstig hun daden. (20) Toen zij aankwamen bij de heidenvolken waarheen zij gegaan waren, **ontheiligden zij Mijn heilige Naam**, omdat men van hen zei: Deze mensen zijn het volk van de HEERE en toch zijn zij uit Zijn land vertrokken. (21) Maar Ik spaarde hen vanwege Mijn heilige Naam. Het huis van Israël had die **ontheiligd onder de heidenvolken waarheen zij gegaan** waren.

Als God zegt “ze hebben mijn heilige naam ontheiligd”, zegt Hij niet dat ze rondgingen en Zijn naam verkeerd uitspraken. Zoals we zagen in het geval van Jacob, is het Hebreeuwse concept van “naam” karakter. Ze ontheiligden Zijn karakter, niet alleen door hun afgoden, maar door “het bloed dat ze op het land hadden vergoten”. God vertelt ons wat zijn naam is:

Exodus 33:18-19 Toen zei Mozes: Toon mij toch Uw heerlijkheid! (19) Maar Hij zei: **Ík zal al Mijn goedheid bij u voorbij laten komen, en in uw aanwezigheid zal Ik de Naam van de HEERE uitroepen**, maar Ik zal **genadig** zijn voor wie Ik genadig zal zijn, en Ik zal **Mij ontfermen** over wie Ik Mij ontfermen zal.

Gods naam (karakter) wordt geopenbaard door Zijn “goedheid”, omdat Hij “genadig” is en vol “barmhartigheid”. God openbaarde dit aan Mozes omdat hij had gevraagd om Gods ‘heerlijkheid’ te zien. Gods heerlijkheid is dus de openbaring van Zijn heilige eigenschappen. Dit is wat het huis van Israël niet heeft ervaren en aan de wereld heeft onthuld. Het is Satan die de mensheid inspireert om zonder genade te slachten, ongeacht geslacht of leeftijd. De grote test is om te weten hoe je de Schrift getrouw leest, zonder het te verdraaien, om deze realiteit te openbaren. Als we serieus zijn, zal onze Heiland soms het gevoel hebben dat onze vijand ons kwaad wil doen, maar als we de genade van God hebben leren kennen, zullen we volhouden totdat we de zegen ontvangen. Het is mijn diepgewortelde overtuiging dat een falen om het karakter van onze God correct te begrijpen, Satan in staat zal stellen te zegevieren over degenen die nooit de moeite hebben genomen om de waarheid te kennen. We moeten de waarheid van het karakter van onze Vader kennen. Dit is een werk van enorme urgentie als we aan het einde der tijden verzegeld zouden worden onder de laatste regen. Omdat het Satans eerste werk was om het karakter van God verkeerd voor te stellen, zal de laatste boodschap aan de wereld een openbaring zijn van het karakter van Zijn liefde.

Openbaring 18:1 Hierna zag ik een andere engel neerdalen uit de hemel. Hij had grote macht, en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.

Deze engel die uit de hemel neerdaalt, vertegenwoordigt een laatste boodschap die aan de wereld is gegeven door Gods mensen van de laatste dagen. De aarde zal verlicht worden met “zijn heerlijkheid”. Deze heerlijkheid komt alleen van onze hemelse Vader. Het is Gods heerlijkheid (karakter) die de hele wereld zal verlichten wanneer Zijn volk deze laatste boodschap van genade verkondigt aan een wereld gehuld in duisternis, veroorzaakt door een openbaring van Gods ware karakter van liefde. Velen interpreteren zijn karakter verkeerd.

Jesaja 40:9-10 Klim op een hoge berg, Sion, verkondigster van een goede boodschap; verhef uw stem met kracht, Jeruzalem, verkondigster van een goede boodschap. Verhef die, wees niet bevreesd. Zeg tegen de steden van Juda: **Zie, uw God!** (10) Zie, de

Heere HEERE zal komen tegen de sterke, en Zijn arm zal heersen.
Zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich, Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.

We moeten tegen de mensen zeggen: “Zie, uw God!” Zie Hem zoals het bedoeld is om gezien te worden – “barmhartig en genadig, lankmoedig en overvloedig in goedheid en waarheid.” (Exodus 34: 6).

Gods oorspronkelijke plan om Kanaän te veroveren

Met betrekking tot het bezit van Kanaän door Israël, vertelde de Heer hun hoe dit zou worden bereikt:

Exodus 23:27-30 De schrik voor Mij zal Ik vóór u uit zenden, en al de volken waaronder u komt, zal Ik in verwarring brengen. En Ik zal al uw vijanden voor u op de vlucht doen slaan. (28) **Ik zal ook horzels vóór u uit zenden; die zullen de Hevieten, de Kanaänieten en de Hethieten vóór u uit verdrijven.** (29) Ik zal hen niet in één jaar vóór u uit verdrijven, anders wordt het land een woestijn en worden de wilde dieren van het veld u te talrijk. (30) Ik zal hen geleidelijk vóór u uit verdrijven, totdat u zo in aantal toegenomen bent dat u het land in erfbezit kunt nemen.

Er wordt hier niet gesproken over het gebruik van het zwaard. Israël was uit Egypte ontsnapt en had gezien hoe de Egyptenaren werden verslagen zonder het gebruik van het zwaard. Hij zei tegen hen: “Ik zal horzels voor u uit zenden, die de Hiviet, de Kanaäniet en de Hethiet voor u zullen verdrijven.” Hij heeft ze nooit gezegd op te trekken en te vechten of om enige vorm van oorlogvoering aan te zetten.

Israëls vrees voor God

Toen Hij Israël uit Egypte bevrijdde, was het zijn bedoeling dat ze Hem zouden leren kennen en Hem zouden leren vertrouwen. Terwijl ze in Egypte woonden, werden de Israëlieten omringd door de geest van tirannie. In het voorbeeld van de Hebreeuwse kinderen die in de rivier werden gegooid, en hun harde slavernijervaring in Egypte, werden velen beïnvloed door het idee dat God een tiran was die zich op elk moment tegen hen kon keren en hen kon doden. We zien deze angst vanaf het begin uitgedrukt:

Exodus 14:11 en zij zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe hebt u dit met ons kunnen doen door ons uit Egypte te leiden?

Deze angst gaat helemaal terug naar het hof van Eden, toen Satan Adam ervan overtuigde dat toen God zei dat ze zeker zouden sterven, God degene was die hen zou komen doden.

Genesis 3:10 En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

Israël verborg hun vrees voor de God die zij zich voorstelden toen ze Mozes beschuldigden. Toch was het duidelijk dat Mozes het volk niet op eigen kracht naar buiten bracht. Satan verleidde de mensen om te denken dat God hen in de woestijn wilde doden. Deze verleiding was alleen mogelijk vanwege hun verkeerde begrip van het karakter van God. Deze angst blijft groeien voor de Israëlieten:

Exodus 16:3 De Israëlieten zeiden tegen hen: **Och, waren wij maar door de hand van de HEERE gestorven in het land Egypte**, toen wij bij de vleespotten zaten en brood aten tot verzadiging toe! Want u hebt ons uitgeleid naar deze woestijn om heel deze gemeente van honger te laten sterven.

De Israëlieten drukten hun vrees voor God uit en verklaren openlijk dat ze wilden dat ze door de hand van God in Egypte waren gestorven in plaats van hun huidige situatie te doorstaan. Ze vertrouwden God duidelijk niet en hun geest werd door Satan verblind voor wat betreft Zijn ware karakter.

Een cruciaal moment met Amalek

In het volgende hoofdstuk van Exodus manifesteren de Israëlieten hun verdraaide ideeën over God nog meer:

Exodus 17:3-4 Het volk smachtte daar naar water en het volk morde tegen Mozes en het zei: Waarom hebt u ons toch uit Egypte laten vertrekken? Om mij, mijn kinderen en mijn vee van dorst te laten omkomen? (4) Toen riep Mozes tot de HEERE: Wat moet ik met dit volk doen? Het scheelt niet veel of zij zullen mij stenigen.

Ze bleven klagen en beschuldigde Mozes, en dus God, ervan hen te willen doden. Hun afgodische kijk op een gewelddadige God begint zich te vertalen in bedreigingen om Mozes te doden. Door dit valse idee van een gewelddadige God te aanschouwen, veranderen ze in dat beeld, en het volk beraamt gewelddadige daden tegen de man die God gebruikte om hen uit Egypte te redden.

Het voortdurende murmureren en klagen en wantrouwen van God plaatst Hem in een positie waarin Hij hen minder kon beschermen. Ze kiezen Satan als hun meester, en Satan eist toegang om hen te vernietigen. Het verband tussen de klachten over water en de aanval van de Amalekieten zien we als volgt:

Exodus 17:7-8 Hij gaf die plaats de naam Massa en Meriba, vanwege de onenigheid van de Israëlieten en omdat zij de HEERE op de proef gesteld hadden door te zeggen: Is de HEERE nu in ons midden of niet?
(8) **Toen** kwam Amalek en bond de strijd aan met Israël in Rafidim.

Vanwege hun ongeloof plaatsten ze zichzelf buiten Gods beschermende omheining en dit bracht oorlog met hun vijanden. God laat dit gebeuren om Zijn volk te vernederen (om hun spirituele heup te ontwrichten als je wilt) en, net als Jacob, ervoor te zorgen dat ze tijdens hun nood alleen op Hem leunen. Het “berispen” van de kinderen van Israël, d.w.z. hun twist en strijd tegen God, opende een deur voor Satan om de Amalekieten ertoe aan te zetten hen aan te vallen. Dit zou niet zijn gebeurd als Israël de Heer had vertrouwd. De Amalekieten zouden te bang zijn geweest om ze aan te raken. Er is geen bewijs dat Israël berouw had van hun zonde tegen God. Ze hadden een verkeerde kijk op God als een tiran die hen wilde doden. Er is geen bewijs van dankbaarheid bij het ontvangen van het water. Er is geen verontschuldiging aan Mozes of enige dankbetuiging aan hem voor het pleiten voor het water. Hier over iets niets vastgelegd om dit aan te tonen. De Israëlieten hadden gedreigd Mozes te doden. Kunnen we ons voorstellen hoeveel dit Mozes zou hebben gekwetst? Hij had in het kalme rijk van zijn woestijnhuis kunnen blijven om voor zijn gezin te zorgen en voor zijn kudde te zorgen. Misschien heeft hij ook de ondankbaarheid gevoeld die ze aan God toonden. Het zou een echte beproeving voor hem zijn geweest. Dan ontvangt hij binnen deze

gemoedstoestand het bericht dat de Amalakiëten de zwakken aanvallen en oppakken. Wat er daarna gebeurt, is cruciaal. Het is een beslissing die onder ontmoedigende omstandigheden en onder druk wordt genomen.

Exodus 17:9 Mozes zei tegen Jozua: Kies mannen voor ons uit en trek op, bind de strijd aan met Amalek. Morgen zal ik op de top van de heuvel staan met de staf van God in mijn hand.

Het geërfde zwaard

Er staat niet: “En de Heer gebod Mozes.” Er staat niet dat Mozes het heiligdom binnenging en de Heer smeekte. Er stond alleen dat Mozes tegen Jozua zei dat hij moest gaan vechten. Als ik het tafereel zie van Mozes die naar Jozua loopt, gaat alles in slow motion en mijn gedachten gaan naar de nacht dat Abraham zijn neef Lot redde door middel van oorlogsvoering.

Over het algemeen was Abraham een man van vrede. Genesis 20 schetst hoe Abraham loog over zijn vrouw, zeggend dat zij zijn zuster was, om geen confrontatie tussen hem en de koningen van Egypte te veroorzaken. In Genesis 13 ontstond er een conflict tussen de herders van Abraham en die van Lot. Merk op hoe Abraham een vreedzame oplossing voorstelde:

Genesis 13:8-9 En Abram zei tegen Lot: **Laat er toch geen onenigheid zijn** tussen mij en jou, en tussen mijn herders en jouw herders. Wij zijn immers mannen die broeders zijn! (9) Ligt heel het land niet voor je open? Scheid je toch van mij af: als jij naar links gaat, dan zal ik naar rechts gaan, en als jij naar rechts gaat, dan zal ik naar links gaan.

In Genesis 14 lezen we echter over oorlogvoering in de omliggende gebieden waar Lot woonde. Als gevolg hiervan werd Lot gevangengenomen.

Genesis 14:14-16 Toen Abram hoorde dat zijn broeder als gevangene weggevoerd was, **bewapende hij zijn geërfde mannen** die in zijn huis geboren waren, driehonderdachtien man, en hij achtervolgde hen tot aan Dan. (15) Hij verdeelde zich ‘s nachts tegen hen in groepen, hij en zijn manschappen, **en versloeg hen**; en hij achtervolgde hen tot aan Hoba, dat links van Damascus ligt. (16) En hij bracht alle

bezittingen terug, en ook zijn broeder Lot en zijn bezittingen bracht hij terug, evenals de vrouwen en het volk.

Nogmaals, we lezen niet: “En de Heer gebod Abraham.” Was de Heer blij met Abrahams daden? Dat zou je denken als de hogepriester Melchizedek naar Abraham kwam en hem zegende. Maar was de zegen voor een beloning of om Abrahams verontrustende gedachten te troosten over hoeveel mannen er door zijn hand zijn gestorven? Er wordt gezegd dat Melchizedek de “koning van Salem” is, wat “vrede” betekent. Het kan een vroege naam zijn voor “Jeruzalem”, wat “stad van vrede” betekent. Zou deze vredeskoning Abraham zegenen voor gewelddadige oorlogvoering? Toen Abraham de steden naderde om te strijden, verkondigde hij hun dan eerst vrede? Heeft Abraham het land verontreinigd door “het bloed dat zij op het land hadden vergoten?” Als Abraham hier meer geduld had gehad, zou God dan horzels het land hebben gestuurd om zijn vijanden te verdrijven, of zou Hij engelen hebben gestuurd om Lot te redden, zoals hij later in Genesis 18 en 19 deed? Eén ding is zeker: bij het beschrijven van alle dingen die Abraham deed door geloof, wordt in Hebreëën hoofdstuk 11 nooit de redding van Lot genoemd. Abraham, die een soortgelijke positie bekleedde als Adam, zette de koers uit van de erfelijke neigingen voor de komende generaties. Het opheffen van het zwaard door Abraham zou een verschrikking van grote duisternis over zijn nakomelingen laten vallen, en hij proefde het die angstaanjagende nacht terwijl hij nadacht over een beangstigende toekomst nadat hij het zwaard in zijn hand had genomen.

Genesis 15:12 En het gebeurde, toen de zon bijna onderging, dat er een diepe slaap op Abram viel. En zie, een grote, schrikwekkende duisternis viel op hem.

Merk op het schuldgevoel dat Elia voelde nadat hij het zwaard tegen de profeten van Baäl had gebruikt:

1 Koningen 19:1-4 Achab vertelde Izebel alles wat Elia had gedaan, **en hoe hij allen, te weten al de profeten, met het zwaard had gedood.** (2) Toen stuurde Izebel een bode naar Elia om te zeggen: De goden mogen zó en nog erger met mij doen, als ik morgen om deze

tijd uw leven niet zal maken als het leven van één van hen. (3) Toen hij dat zag, stond hij op en vluchtte voor zijn leven. Hij kwam in Berseba, dat aan Juda toebehoort, en liet zijn knecht daar achter. (4) Hijzelf liep echter een dagreis de woestijn in, ging onder een bremstruik zitten **en bad om te mogen sterven. Hij zei: Het is genoeg. Neem nu mijn leven, HEERE, want ik ben niet beter dan mijn vaderen.**

Het zevende hoofdstuk van het boek Hebreëen vertelt ons dat Jezus, de Vredevorst, hogepriester is naar de ordening van Melchizedek. Zoals eerder vermeld, berispt Jezus Petrus voor zijn gebruik van het zwaard. Ze hadden de ware betekenis van Zijn woorden verkeerd begrepen toen Hij zei: “Maar nu, hij die een beurs heeft, laat hij die nemen, en evenzo zijn buidel; **en hij die geen zwaard heeft, laat hij zijn kleed verkopen en er een kopen.**” (Lukas 22:36). Ze dachten dat Hij sprak over een letterlijk zwaard. Merk op hoe de Basis Bijbel (BB) vers 38 vertaalt: “Dus zeiden ze: ‘Heer, zie! Hier zijn twee zwaarden.’ Hij antwoordde: ‘Dat is genoeg!’” De Nederlandse staten vertaling citeert Jezus die zei: ‘Dat is genoeg.’ Een oppervlakkige lezing hiervan kan de lezer ertoe brengen te geloven dat Jezus hun gebruik van het zwaard accepteerde door simpelweg te zeggen dat twee zwaarden voldoende waren. Wat daarna komt, onthult echter Jezus ware houding ten opzichte van het zwaard:

Lukas 22:49-51 De leerlingen die met Hem waren meegekomen, zagen wat er ging gebeuren. Ze vroegen: “Heer, zullen we er met ons zwaard op los slaan?” (50) En één van hen raakte de slaaf van de hogepriester en hakte hem het rechteroor af. (51) **Maar Jezus zei: “Zo is het genoeg.” Hij raakte het oor aan en genas de man.** (BB)

In het boek Mattheüs hebben we deze extra regel:

MATTEÛS 26:52 Maar Jezus zei tegen hem: “Doe je zwaard weg. Want mensen die geweld gebruiken, zullen door geweld sterven.”(BB)

De naam “Melchizedek” betekent “koning der gerechtigheid”. Johannes ziet Jezus in een visioen rijdend op een wit paard en zegt: “En Hij oordeelt en

voert oorlog in gerechtigheid.” (Openbaring 19:11). Hoe oordeelt en voert Jezus oorlog in gerechtigheid? Niet door geweld, maar door Zijn woord:

Johannes 12:47-48 En als iemand Mijn woorden hoort en niet gelooft, **veroordeel Ik hem niet**, want Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om de wereld zalig te maken. (48) Wie Mij verwerpt en Mijn woorden niet aanneemt, heeft iets wat hem veroordeelt, **namelijk het woord dat Ik gesproken heb; dat zal hem veroordelen op de laatste dag.**

De oorlog waarbij God betrokken is, is een woordenoorlog - het woord van Satan tegen dat van God. God doet niets buiten gerechtigheid. Rechtvaardig oordelen brengt een ander geen schade of dood toe:

Spreuken 11:4-6 Bezit baat niet op de dag van de vervolgenheid, **maar gerechtigheid redt van de dood.** (5) De gerechtigheid van de oprechte maakt zijn weg recht, maar de goddeloze komt ten val door zijn eigen goddeloosheid. (6) De gerechtigheid van de oprechten zal hen redden, maar de trouwelozen worden gevangen in hun eigen begeerten.

Spreuken 12:28 Op **het pad van de gerechtigheid is leven**, en de **weg in haar spoor voert niet naar de dood.**

Hoe overwint God zijn vijanden in oorlog? Niet door hen te straffen, te martelen of te doden, maar door Zijn vijanden in vrienden te veranderen. Gerechtigheid vernietigt de persoon niet, het doodt “de oude man” van zonde (Deuteronomium 32:39; Romeinen 6: 6-11) en “verlost van de dood”. God overwint en krijgt Zijn “wraak” op het kwade door altijd goed te doen.

Romeinen 12:17-21 Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen. (18) Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen. (19) Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere. (20) **Als dan uw vijand honger heeft, geef hem te eten, als hij dorst heeft, geef hem te drinken**, want door dat te doen, zult u vurige kolen op zijn hoofd hopen. (21) Word niet overwonnen door het kwade, maar **overwin het kwade door het goede.**

God oordeelt in gerechtigheid zal resulteren in vrede, niet in oorlog.

Jesaja 2:4 Hij **zal oordelen tussen de heidenvolken** en veel volken vonnissen. En zij zullen hun **zwaarden omsmeden tot ploegscharen** en hun speren tot snoeimessen. **Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.**

Mijn gedachten gaan dan naar het dorp Sichem, waar het zwaard uitbarst in de handen van Abrahams achterkleinzonen Levi en Simeon als wraak voor hun verkrachte zus. de mannen van het huis werden besneden, waarna ze de Hebreeuwse dochters konden laten trouwen. Ze zouden allemaal kunnen trouwen en één huis worden.

Genesis 34:25-29 Het gebeurde op de derde dag, toen zij pijn leden, dat twee zonen van Jakob, Simeon en Levi, broers van Dina, ieder hun zwaard namen, brutaalweg de stad overvielen en al wie mannelijk was, doodden. (26) Zij doodden ook Hemor en zijn zoon Sichem met de scherpte van het zwaard, namen Dina uit Sichems huis mee en gingen weg. (27) De zonen van Jakob kwamen op de gesneuvelden af en plunderden de stad, omdat zij hun zuster onteerd hadden. (28) Hun kleinvee, hun runderen en hun ezels, en alles wat in de stad en wat op het veld was, namen zij mee. (29) En al hun vermogen roofden zij, en al hun kleine kinderen en hun vrouwen voerden zij als gevangenen weg. Zij plunderden hen, en al wat in de huizen was, namen zij mee.

Het zaad van Abrahams daad om zijn neef te redden, brak in grotere mate uit in het leven van Levi en Simeon, geholpen door het bedrog van hun andere broers door de Sichemieten te vragen zich te laten besnijden. Jacob kon waarlijk betreuren dat zijn nakomelingen zouden stinken in de ogen van de Kanaänieten en Ferezieten en dat, als ze het zwaard hadden gepakt, het zwaard hen van generatie op generatie zou volgen. Let op de bestraffing van Jacob:

Genesis 34:30 Toen zei Jakob tegen Simeon en tegen Levi: Jullie hebben mij in het ongeluk gestort door mij in een kwade reuk te brengen bij de inwoners van dit land, bij de Kanaänieten en de Ferezieten, terwijl ik maar met weinig mensen ben. Als zij

gezamenlijk tegen mij optrekken, zullen zij mij verslaan en zal ik weggevaagd worden, ik en mijn huis.

Had het vertellen en navertellen van het verhaal van hun patriarch die opstond namens zijn zuster om de Sichemieten te doden, gevolgen voor de kinderen van Levi? Zouden sommige kinderen van Levi in de verleiding komen trots te zijn op wat hun vader had gedaan om zijn zus te beschermen? Zou Satan hun niet suggereren dat hij gerechtvaardigd was in zijn daden als zelfverdediging? Zou het niet gemakkelijker zijn om deze interpretatie van de geschiedenis te accepteren dan uit te leggen dat je voorvader een koelbloedige moordenaar was en de schande hiervan generaties lang met me mee zou dragen?

Al deze geschiedenis loopt nu in de voetsporen van Mozes richting Jozua. Mijn gedachten verschuiven naar vroeger in het leven van Mozes. Een soortgelijke verleiding om “een van de uwen” te beschermen was al bij Mozes opgekomen toen hij zag dat een Egyptische slavenmeester een van zijn Joodse familieleden sloeg. De sirene-oproep van zijn vader Levi steekt verontwaardigd op; Mozes doodt de Egyptenaar en zijn woede is tevreden. Maar Mozes handelde haastig. Hij nam aan dat God hem had opgewekt om Zijn volk als een overwinnende krijger te verlossen. Maar de Heer heeft nooit de bedoeling gehad om zijn werk met geweld of oorlog te volbrengen.

Zacharia 4:6 Daarop antwoordde Hij en zei tegen mij: Dit is het woord van de HEERE tot Zerubbabel: Niet door kracht en niet door geweld, maar door Mijn Geest, zegt de HEERE van de legermachten.

Had veertig jaar in de woestijn Mozes verlost van de verleiding om de zijne te beschermen door zijn eigen beslissingen? Had Mozes mogelijk vernomen dat Amalek al enkele van de zwakken in het kamp had gedood? Vlak voor zijn dood herinnerde Mozes zich:

Deuteronomium 25:17-19 Denk aan wat Amalek u onderweg aangedaan heeft, toen u uit Egypte wegtrok: (18) hij ontmoette u onderweg en **overviel bij u in de achterhoede alle zwakken achter u**, terwijl u moe en uitgeput was; en hij vreesde God niet. (19) Als de HEERE, uw God, u rust gegeven heeft van al uw vijanden van rondom, in het land dat de HEERE, uw God, u als erfelijk bezit geeft

om dat in bezit te nemen, moet het zó zijn dat u de gedachtenis aan Amalek van onder de hemel uitwist. Vergeet het niet!

Kwam dit allemaal samen zoals Satan het had ontworpen om Israël ertoe te brengen opnieuw naar het zwaard te grijpen, waardoor Israël stinkt in de ogen van de wereld? Had Satan dit gepland om ervoor te zorgen dat het karakter van God door de eeuwen heen verkeerd zou worden voorgesteld. van tijd? De Israëlieten zelf begrepen het karakter van God verkeerd, dus zou het kunnen dat het zwaard opnemen gewoon een manifestatie was van de God die Israël zich had voorgesteld? Als deze veronderstelde dat God hun zelfs geen water kon krijgen als dat nodig was, hoe zou Hij zich dan in het minst zorgen maken over het feit dat ze zouden sterven door toedoen van de Amalekieten?

We hebben gezien dat God nooit van plan was oorlog te voeren om het Beloofde Land in te nemen. Is het daarom veilig om te concluderen dat deze ongecommandeerde en niet-gebeden actie om Joshua op te roepen om de Amalekieten met het zwaard te bestrijden niet iets was dat Hij had gepland? Het is duidelijk in de grote strijd die plaatsvond en de lange, ernstige gebeden die nodig waren om Israël te helpen de Amalekieten te verslaan dat dit niet was wat God oorspronkelijk bedoelde. Toch stond God hen toe dit pad te bewandelen, omdat de meesten van hen zich God voorstelden als iemand die gewelddadig en oorlogszuchtig was. Toen Satan de Egyptenaren mocht afslachten, vertelde hij de Israëlieten de hele tijd dat hun God deze dingen deed. Zie voor een uitleg van de gebeurtenissen van de plagen in Egypte het boekje *Golgotha in Egypte*.

Als je deze stap eenmaal hebt gezet, zou het erg moeilijk zijn om niet weer je toevlucht te nemen tot het zwaard. God deed een beroep op hen na de gebeurtenissen met Amalek dat Hij een andere benadering had waarvoor het zwaard niet nodig was (Ex 23: 27-30), maar totdat Israël het ware karakter van God kon zien, zouden ze keer op keer worden verzocht. om het te gebruiken.

In the story of Korah, Dathan and Abiram and the 250 princes we see how this fear of a God who wants to kill them in the wilderness drives them to seek other leadership than Moses and Aaron. Then when they came up to the borders of Canaan they gave an evil report of the land because they were In

het verhaal van Korach, Dathan en Abiram en de 250 prinsen zien we hoe deze vrees voor een God die hen in de wildernis wil doden hen ertoe aanzet om ander leiderschap te zoeken dan Mozes en Aäron. Toen ze bij de grens van Kanaän kwamen, gaven ze een slecht verslag van het land omdat ze niet konden geloven dat God van hen hield en goed voor hen zou doen. Ze negeerden al Zijn bescherming en zorg en concentreerden zich op al het negatieve. Satan kon hen gemakkelijk verleiden tot deze dingen omdat ze geloofden in een God die hen wilde doden en Zijn gemoedstoestand op elk moment kon veranderen. Elke keer dat Satan door de barrière van bescherming mocht breken en de Israëlieten schade zou berokkenen, vertelde hij hen dat God hen Zelf rechtstreeks strafte met Zijn eigen hand. Hoe triest moet het voor God zijn geweest dat Zijn volk bereid was zulke leugens over Hem te geloven.

Numeri 14:2-3 Al de Israëlieten morden tegen Mozes en tegen Aäron. Heel de gemeenschap zei tegen hen: Waren wij maar in het land Egypte of in deze woestijn gestorven! Waren wij maar gestorven! (3) Waarom brengt de HEERE ons dan naar dit land, **zodat wij door het zwaard vallen, en onze vrouwen en onze kleine kinderen tot prooi worden van de vijand?** Zou het niet beter voor ons zijn naar Egypte terug te keren?

Numeri 14:22-23 Want al de mannen die Mijn heerlijkheid gezien hebben en Mijn tekenen, die Ik in Egypte en in de woestijn gedaan heb, **en die Mij nu al tien keer op de proef gesteld hebben en niet naar Mijn stem hebben geluisterd,** (23) zij zullen het land dat Ik hun vaders gezwoeren heb, niet zien! Ja, geen van allen die Mij verworpen hebben, zullen het zien!

Toen Israël werd verteld dat ze niet konden optrekken om het land in bezit te nemen vanwege hun zonde, kwamen ze opnieuw in opstand en besloten op te trekken en te vechten, terwijl God hen niet had geboden te vechten.

Alles wat de Heer heeft gesproken, zullen wij doen

Een andere aanwijzing dat het niet Gods wens was om het land Kanaän door oorlogvoering in te nemen, was het antwoord dat Israëel aan God gaf op de berg Sinaï, net voordat de tien geboden werden gegeven.

Exodus 19:5-8 Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. (6) U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken. (7) Mozes kwam terug en riep de oudsten van het volk, en hield hun al deze woorden voor, die de HEERE hem geboden had. (8) Toen antwoordde heel het volk gezamenlijk en zei: Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen! En Mozes bracht de woorden van het volk weer over aan de HEERE.

Terwijl de Israëlieten weer in Egypte waren, had God beloofd alles voor hen te doen om hen uit het land Egypte te leiden. Hij beloofde zeven dingen voor hen te doen.

Exodus 6:5-6 Zeg daarom tegen de Israëlieten: Ik ben de HEERE. Ik zal u uitleiden van onder de dwangarbeid van de Egyptenaren. Ik zal u redden uit hun slavernij en u verlossen door een uitgestrekte arm en door zware strafgerichten. (6) Ik zal u tot Mijn volk aannemen en Ik zal u tot een God zijn. Dan zult u weten dat Ik de HEERE, uw God, ben, Die u uitleidt van onder de dwangarbeid van de Egyptenaren.

Niets in deze beloften geeft aan dat God hen zou helpen om hun vijanden in het land Kanaän te vernietigen. Dit aanbod van God was absoluut geweldig. Hoe reageerden de Israëlieten?

Exodus 6:7 Ik zal u brengen in het land waarvoor Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik het aan Abraham, Izak en Jakob geven zou. Ik zal het u in erfelijk bezit geven, Ik, de HEERE.

Ze weigerden te geloven dat God dit voor hen zou doen. Ze geloofden dat God hen in slavernij had laten gaan en gaven Hem de schuld van hun lijden, daarom vertrouwden ze niet dat God hen zou verlossen.

God ging hoe dan ook verder en haalde hen uit Egypte zoals Hij beloofde aan Abraham, Isaak en Jacob. Aan de voet van de berg Sinaï konden de Israëlieten zien dat ze vrij waren, en God legde hun opnieuw Zijn belofte om hen te zegenen voor hen uit.

Hun antwoord was dat alles wat God beloofde voor hen te doen, ze eigenlijk zelf zouden doen. “Alles wat de Heer heeft gesproken, zullen WIJ doen.” God had gezegd dat “ik het zal doen”, maar Israël zei dat ze het zouden doen.

In plaats van te rusten in de genade van God, vertelden ze de Heer dat ze de taak zouden voltooien die God had beloofd voor hen te doen. Wat kon God doen als ze Zijn beloften op Hem afkeerden? In Zijn grote liefde Hij begelijde hen en liet hen hun eigen weg volgen om te proberen het land door oorlog te veroveren. Het was niet zijn plan, maar Hij ging met hen mee en probeerde hen door hun onjuiste begrip belangrijke lessen te leren. Ze weigerden te geloven dat God dit voor hen zou doen. Ze geloofden dat God hen in slavernij had laten gaan en gaven Hem de schuld van hun lijden, daarom vertrouwden ze niet dat God hen zou verlossen.

40 jaar later...

De Israëlieten hadden herhaaldelijk verklaard dat ze bang waren dat God hen in de woestijn zou doden. Zoals we later zullen onderzoeken, stond God toe dat hun eigen kijk op God hen oordeelde. Een hele generatie stierf in de woestijn door de hand van de vernietiger die hen had misleid tot de afgoderij van het geloven in een god die hen in de woestijn wilde doden. De Israëlieten hadden herhaaldelijk verklaard dat ze bang waren dat God hen in de woestijn zou doden. Zoals we later zullen onderzoeken, stond God toe dat hun eigen kijk op God hen oordeelde. Een hele generatie stierf in de woestijn door de hand van de vernietiger die hen had misleid tot de afgoderij van het geloven in een god die hen in de woestijn wilde doden.

Job 3:25 Want wat mij angst aanjoeg, is tot mij gekomen; dat waarvoor ik beducht was, is mij overkomen.

Job was vreselijk bang dat hem een ramp zou overkomen. Zou een deel van de reden voor zijn rampspoed de vrees voor Job kunnen zijn? Zou een constante

angst voor de Nieuwe Wereldorde en vernietigingskampen er echt toe kunnen bijdragen dat Satan het tot stand kan brengen?

Toen de veertig jaar voorbij waren en een hele generatie hun dood tegemoet was gegaan, kwamen ze weer bij de grens. De zonden van de vaders waren nog steeds in de mond van hun kinderen:

Numeri 21:5 Het volk sprak tot God en tot Mozes: Waarom hebt u ons uit Egypte laten vertrekken om te sterven in de woestijn?
Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel heeft een afkeer van dit waardeloze brood.

Door voortdurend te blijven stilstaan bij de donkere kant van hun ervaringen, scheidden ze zich steeds verder van God af. Nadat ze zichzelf problemen hadden bezorgd en hun lot helemaal moeilijker hadden gemaakt dan God had bedoeld, rekenden ze al hun tegenslagen op Hem. Elke dag van hun reizen waren ze in stand gehouden door een wonder van goddelijke barmhartigheid toen Hij hen “door die grote en verschrikkelijke wildernis leidde, waarin vurige slangen waren, en scorpioenen, en droogte, waar geen water was”. (Deuteronomium 8:15).

Deuteronomium 29:2-5 Mozes riep heel Israël bijeen en zei tegen hen: U hebt alles gezien wat de HEERE in het land Egypte voor uw ogen gedaan heeft, met de farao, met al zijn dienaren en met heel zijn land: (3) de grote beproevingen die uw ogen gezien hebben, die grote tekenen en wonderen. (4) Maar de HEERE heeft u geen hart gegeven om dat te erkennen, of ogen om te zien, of oren om te horen, tot op deze dag. (5) Ik heb u veertig jaar door de woestijn laten gaan; uw kleren zijn bij u niet versleten, en uw schoenen zijn niet versleten aan uw voeten;

Als de mensen met al deze tekenen van Zijn liefde nog steeds zouden blijven klagen, zou de Heer Zijn bescherming intrekken, door hen toe te staan uit Zijn beschermende heg te stappen, totdat ze ertoe gebracht zouden worden om Zijn barmhartige zorg te waarderen en met berouw tot Hem terug te keren. en vernedering. God doet dit met betrekking tot onze vrije wil; Hij zal zijn bescherming niet aan ons opdringen - maar Hij zal ons niet volledig laten gaan;

Hij zal de gevolgen van onze actie bemiddelen op een manier die ons tot een erkenning van onze toestand brengt.

Prediker 10:8 Wie een kuil graaft, zal erin vallen. [zie Numeri 16] en wie een omheining doorbreekt, een slang zal hem bijten [zie Numeri 21].

Psalm 80:12, 14-15 Hij breidde zijn ranken uit tot aan de zee, zijn jonge loten tot aan de rivier. 14 Het zwijn uit het woud heeft hem losgewroet, het wild van het veld heeft hem afgegraasd. 15 O God van de legermachten, keer toch terug; kijk neer uit de hemel en zie.

Mozes slaat in ongehoorzaamheid op de rots

De Israëlieten afzonderden zich steeds verder van God, en hun vermogen om Zijn karakter te waarderen werd steeds minder. Na veertig jaar passeerde Israël opnieuw hetzelfde terrein met betrekking tot het klagen over het hebben van voldoende water, en ze gaven opnieuw een soortgelijk antwoord, alleen directer.

Numeri 21:5 Het volk sprak tot God en tot Mozes: Waarom hebt u ons uit Egypte laten vertrekken om te sterven in de woestijn? Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel heeft een afkeer van dit waardeloze brood.

Satan had al die tijd aan Mozes gewerkt om hem aan te moedigen deze ellendige ellendelingen op te geven. God had Mozes op dit punt op de proef gesteld voor zijn eigen bestwil toen Mozes met God op de berg was en de Israëlieten het gouden kalf aanbaden (Exodus 32: 9-14), en gelukkig reageerde Mozes op de Geest van Christus en vroeg God om vergeving de mensen, wat Hij genadig deed. Maar nu hij ziet dat Israël nog erger was dan voorheen, geeft Mozes toe aan verleiding.

Numeri 20:10-11 En Mozes en Aäron riepen de gemeente voor de rots bijeen, en hij zei tegen hen: Luister toch, ongehoorzamen, zullen wij voor u uit deze rots water voortbrengen? (11) Toen hief Mozes zijn hand op en hij sloeg de rots twee keer met zijn staf, en er kwam veel water uit, zodat de gemeenschap en hun vee konden drinken.

Toen Mozes aan deze verzoeking toegaf, kreeg Satan meer toegang tot de geest van de Israëlieten. Hij had voor hen gebeden en stond op zoveel manieren tussen hen en Satan in. Toch gaf deze stap Satan het voordeel. Satan was verheugd dat hij Aarons leven kon beroven als gevolg van deze mislukking.

Numeri 20:24 Aäron zal met zijn voorgeslacht verenigd worden, want hij zal niet in het land komen dat Ik aan de Israëlieten gegeven heb, omdat u bij het water van Meriba ongehoorzaam bent geweest aan Mijn bevel.

Israël legt een gelofte af

Met een grotere toegang tot de geest van de Israëlieten, haalde Satan hen over om een overeenkomst te sluiten met God, de God die ze zich voorstelden en die bereid was mensen te doden. Ze waren aangevallen door een andere stam vanwege hun zonden, en nu deden ze in hun wanhoop een gelofte:

Numeri 21:1-3 Toen de Kanaäniet, de koning van Harad, die in het Zuiderland woonde, hoorde dat Israël langs de weg van Atharim kwam, bond hij de strijd aan met Israël, en hij voerde enigen uit hen als gevangenen weg. (2) **Toen deed Israël de HEERE een gelofte en zei: Als U dit volk helemaal in mijn hand geeft, zal ik hun steden met de ban slaan.** (3) **En de HEERE luisterde naar de stem van Israël** en gaf de Kanaänieten in zijn hand. Hij sloeg hen en hun steden met de ban, en hij gaf die plaats de naam Horma.

God vroeg de Israëlieten niet om hun vijanden af te slachten. Hun verkeerde kijk op God deed hen geloven dat Hij zou verlangen dat ze zo'n bloeddorstige gelofte aflegden, en dat dit Zijn goedkeuring zou krijgen en dat Hij hen zou helpen. Er staat dat God naar hun stem luisterde. Waarom luisterde God naar hun stem? Zou dit hen niet alleen in het idee versterken dat God van hen verlangde dat ze hun vijanden zouden doden? Het antwoord is te vinden in de gelijkenis van de talenten:

Lukas 19:20-23 De volgende kwam en zei: 'Heer, hier is het pond dat u mij had gegeven. Ik heb het in een doek gestopt en zo bewaard. (21) Want ik was bang voor u omdat u zo streng bent. U neemt wat u niet heeft weggelegd en u maait waar u niet heeft gezaaid.' (22) De

edelman zei tegen hem: **‘Ik zal je veroordelen met de woorden van je eigen mond, jij slechte dienaar!** Je zegt dat ik streng ben. Je zegt dat ik neem wat ik niet heb weggelegd en dat ik maai wat ik niet heb gezaaid. (23) Als je dat wist, waarom heb je mijn geld dan niet naar de bank gebracht? Dan had ik het nu met rente kunnen ophalen.’(BB)

De luie dienaar stelde zich voor dat de Heer ‘een harde man’ was of, zoals de NSV zegt, ‘een streng persoon’. Volgens deze overtuiging ontving hij een oordeel. Zoals de Schrift zegt:

Jakobus 2:12-13 Spreek zó en handel zó als mensen die geoordeeld zullen worden door de wet van de vrijheid. (13) Want onbarmhartig zal het oordeel zijn over hem die geen barmhartigheid heeft bewezen. En de barmhartigheid triomfeert over het oordeel.

God stond toe dat de man die een verkeerde kijk op Hem had, op basis van zijn eigen ideeën werd beoordeeld. Hoe doet God dat?

Galaten 6:7 Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten.

Exodus 34:7 Die goedertierenheid blijft bewijzen aan duizenden, Die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft, maar Die de schuldige zeker niet voor onschuldig houdt en de ongerechtigheid van de vaders vergeldt aan de kinderen en kleinkinderen, tot in het derde en vierde geslacht.

De naties rondom Israël waren ver voorbij de grens van Gods bescherming gepasseerd. Israël weigerde de waarheid van het liefdevolle karakter van God te aanvaarden. Ze bleven denken dat Hij hen en iedereen kwaad wilde doen. Toen Israël naar de plaats kwam om een gelofte met God af te leggen om hun vijanden af te slachten, luisterde Hij naar hun stem, niet als beloning voor hun trouw, maar eerder om hen hun valse kijk op God te laten hebben en de zonde met zonde te straffen (in dit geval: de zonde van de Kanaänieten straffen met de zonde van de Israëlieten). “Het kwaad zal de goddelozen doden ...” (Psalm 34:21). Hij bezocht de ongerechtigheden van de vaders op de kinderen zoals Hij zei dat Hij zou doen. Door Israël toe te staan hun vijanden in deze context te verslaan, stond de Heer hen toe vast te houden aan hun overtuiging dat God

een beul is. Hij probeerde lange tijd om hen Zijn ware karakter van liefde te tonen door hen met vele zegeningen te schenken, maar uiteindelijk liet Hij hen toe hun wrede valse overtuigingen te handhaven en liet Hij hen hierop beoordelen. Dit is precies zoals hij later deed met de ongelovige Joodse leiders:

Handelingen 13:46 Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden, maar aangezien u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waard **oordeelt**, zie, wij wenden ons tot de heidenen.

God gaf Israël wat ze verlangden

Vóór de eerste mislukking van Israël aan de grenzen van Kanaän, zien we Israël klagen over hun verlangen naar vlees. Ze huilen in hun tenten omdat ze vlees willen eten. Nu klaagt Mozes bij de Heer over de lasten die hij moet dragen.

Numeri 11:10-11 Toen hoorde Mozes het volk jammeren, geslacht na geslacht, ieder voor de ingang van zijn tent. En de toorn van de HEERE ontbrandde hevig; ook in de ogen van Mozes was het kwalijk. (11) En Mozes zei tegen de HEERE: Waarom hebt U Uw dienaar kwaad gedaan en waarom heb ik geen genade gevonden in Uw ogen, dat U de last van heel dit volk op mij legt?

Deze test voor Mozes onthult elementen in zijn karakter die nog steeds een verkeerd begrip van het karakter van God weerspiegelen.

Numeri 11:14-15 Ik alleen kan al dit volk niet dragen, want het is mij te zwaar. (15) En als U mij zo wilt behandelen, dood mij dan toch meteen, als ik genade in Uw ogen gevonden heb, en laat mij mijn onheil niet aanzien!

Mozes vraagt God hem te doden om hem van de last te bevrijden. We zagen eerder dat Elia een soortgelijke ervaring had in de omgang met Izebel. Iedereen die zich volledig overweldigd heeft gevoeld door de omstandigheden, kan de gevoelens van Mozes begrijpen; toch onthullen ze een gebrek aan vertrouwen in God en zijn handelingen. Om Mozes te helpen, gebod God:

Numeri 11:16 De HEERE zei tegen Mozes: Verzamel voor Mij zeventig mannen uit de oudsten van Israël, van wie u weet dat zij de

oudsten van het volk zijn en de beambten ervan. U moet hen bij de tent van ontmoeting brengen en zij moeten daar bij u gaan staan.

Toch was het niet Gods oorspronkelijke plan om deze zeventig mannen te ordenen. Deze mannen zouden nooit zijn gekozen als Mozes geloof had getoond dat overeenkomt met de bewijzen waarvan hij had getuigd van Gods macht en goedheid. Als hij volledig op God had vertrouwd, zou de Heer hem voortdurend hebben geleid en hem kracht hebben gegeven voor elke noodsituatie.

Een van de eerste problemen die uit dit proces naar voren kwamen, was dat Aäron en Miriam zich door Mozes gekleineerd voelden bij het benoemen van de zeventig oudsten zonder hen te raadplegen (Numeri 12). Dit leidde tot meer problemen.

De Heer gaf de Israëlieten toen het verlangen van hun hart naar vlees van voedsel.

Numeri 11:18-20 En tegen het volk moet u zeggen: Heilig u tegen morgen, en u zult vlees eten. U hebt immers ten aanhoren van de HEERE gejammerd: Wie zal ons vlees te eten geven? We hadden het zo goed in Egypte! Daarom zal de HEERE u vlees geven, en u zult eten. (19) U zult het niet één dag eten, geen twee dagen, geen vijf dagen, geen tien dagen, en geen twintig dagen, (20) maar tot een volle maand, totdat het u de neus uit komt en u ervan walgt. Want u hebt de HEERE, Die in uw midden is, verworpen, en hebt voor Zijn aangezicht gejammerd: Waarom zijn wij eigenlijk uit Egypte vertrokken?

Psalm 78:26-29 Hij deed de oostenwind opsteken langs de hemel en voerde door Zijn macht de zuidenwind aan. (27) Hij liet vlees op hen regenen als stof en gevleugelde vogels als zand van de zee. (28) Hij deed het vallen midden in Zijn kamp, rondom Zijn woningen. (29) Toen aten zij en werden volop verzadigd, **omdat Hij hun bracht wat zij begeerden.**

Op dezelfde manier luisterde God naar de gelofte die Israël had gedaan om Arad, de Kanaänitische koning, af te slachten. Hij gaf hun datgene wat niet voor

hun bestwil was, omdat ze het wilden hebben. Net zoals Hij later deed toen Israël verlangde dat een koning hen zou oordelen zoals alle andere naties:

1 Samuel 8:4-9 Toen kwamen alle oudsten van Israël bijeen, en zij kwamen bij Samuel in Rama. (5) Zij zeiden tegen hem: Zie, u bent oud geworden en uw zonen gaan niet in uw wegen. **Stel daarom een koning over ons aan om ons leiding te geven, zoals alle volken.** (6) Toen zij zeiden: Geef ons een koning om ons leiding te geven, was dit woord kwalijk in de ogen van Samuel. En Samuel bad tot de HEERE. (7) Maar de HEERE zei tegen Samuel: **Geef gehoor aan de stem van het volk in alles wat zij tegen u zeggen; want zij hebben ú niet verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zou zijn.** (8) Overeenkomstig alles wat zij Mij aangedaan hebben, vanaf de dag dat Ik hen uit Egypte geleid heb tot deze dag toe, **door Mij te verlaten** en andere goden te dienen, doen zij nu ook u aan. (9) Welnu, **luister naar hun stem**, maar waarschuw hen nadrukkelijk en maak hun de handelwijze bekend van de koning die over hen zal regeren.

Hosea 13:9-11 Het is uw verderf, Israël, dat u zich keert tegen Mij, tegen uw hulp! (10) Waar blijft uw koning nu? Hij zou u toch verlossen in al uw steden? En uw richters, tegen wie u gezegd had: Geef mij een koning en vorsten? (11) In **Mijn toorn gaf Ik u een koning**, Ik nam hem weg in Mijn verbolgenheid.

We zien bij het aanstellen van de zeventig oudsten en bij het sturen van de kwartels dat God Israël dingen gaf die ze wilden, maar waarvan Hij wist dat het niet het beste voor hen was.

Het loslaten van het Idool des Terreurs

Door middel van Ezechiël doet God deze meest verbazingwekkende proclamatie:

Ezechiël 14:4-5 Spreek daarom met hen, en zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE: Iedere man uit het huis van Israël die zijn stinkgoden in zijn hart doet opkomen en het struikelblok van zijn ongerechtigheid vóór zich zet en dan naar de profeet toe komt, **Ik, de HEERE, zal hem als hij komt met de veelheid van zijn stinkgoden, Zelf**

antwoord geven, (5) om het huis van Israël **in hun hart te grijpen**, omdat zij allemaal door hun stinkgoden van Mij vervreemd zijn.

In een commentaar op Ezechiël hoofdstuk 14 schrijft Adam Clarke:

“Ik heb vaak de gelegenheid gehad om op te merken dat het in de Hebreeuwse taal gebruikelijk is om iets te zeggen zoals gedaan door de Heer, dat hij alleen lijdt of toestaat dat het gedaan wordt; want zo absoluut en universeel is de regering van God, dat de kleinste gebeurtenis niet kan plaatsvinden zonder zijn wil of toestemming.” (Commentaar van Adam Clarke).

We zien het principe dat wordt beschreven in Ezechiël 14 betreffende het beantwoorden van God aan mensen volgens hun afgoden, toegepast in de volgende situatie.

Exodus 23:27 De schrik voor Mij zal Ik vóór u uit zenden, en al de volken waaronder u komt, zal Ik in verwarring brengen. En Ik zal al uw vijanden voor u op de vlucht doen slaan.

De omringende naties in Kanaän hadden allemaal een wraakzuchtige en moorddadige kijk op God. Het feit dat sommige naties hun kinderen aan hun goden zouden offeren, onthulde hoe zij de tirannieke, moorddadige aard van hun goden zagen. Het woord voor angst in Exodus 23:27 kan worden vertaald met afgod, zoals het geval is in Jeremia 50:38.

Jeremia 50:38 De droogte over zijn wateren, zodat zij droogvallen! Want het is een land van beelden. Zij gedragen zich als een waanzinnige door verschrikkelijke **afgoden!**

Terwijl de naties goden van terreur en dood aanbaden, stond God toe dat de zonde van Israël over deze naties bracht wat ze vreesden en geloofden. Paulus zegt over de heidenen:

Romeinen 1:32 Zij kennen het recht van God, namelijk dat zij die zulke dingen doen de dood verdienen, en toch doen zij niet alleen zelf deze dingen, maar stemmen ook van harte in met hen die ze doen.

De schuld als gevolg van de zonden van de Kanaänieten zorgde ervoor dat ze dood en verderf vreesden. Nadat Satan het hart van Israël had verzekerd door te geloven dat God wilde dat ze mensen zouden afslachten, was hij in staat Israël te inspireren om te beloven deze naties af te slachten, aangezien God hen niet langer beschermde omdat hun beker van ongerechtigheid vol was. Dus zoals God had voorspeld, kwamen de verschrikking van de valse goden die ze aanbaden over hen. Maar dit kwam via de Israëlieten over hen, in plaats van door zelfvernietigende middelen.

Oordeel zonder genade

Een van de duidelijke tekenen dat God Israël gaf wat ze verlangden, is deze verklaring in Deuteronomium 7: 2.

Deuteronomium 7:2 en wanneer de HEERE, uw God, hen aan u overgegeven heeft en u ze verslaat, dan moet u hen volledig met de ban slaan; u mag geen verbond met hen sluiten en hun niet genadig zijn.

De instructie om hun vijanden volkomen zonder genade te vernietigen, terwijl ze in harmonie waren met een god die Israël zich had voorgesteld, weerspiegelde niet de ware God van de hemel. De Bijbel zegt dat het oordeel zonder genade wordt gegeven aan degenen die geen genade hebben getoond.

Jakobus 2:13 Want onbarmhartig zal het oordeel zijn over hem die geen barmhartigheid heeft bewezen. En de barmhartigheid triomfeert over het oordeel.

Dit vers kan op twee manieren worden gelezen. Degenen die geen barmhartigheid tonen, zullen anderen zonder barmhartigheid oordelen, en ook degenen die geen barmhartigheid tonen, zullen er geen ontvangen wanneer ze worden geoordeeld.

Dit idee van genadeloze gerechtigheid weerspiegelt de geest van Satan. De Bijbel openbaart dat God altijd barmhartig is:

Exodus 34:6 Toen de HEERE bij hem voorbijkwam, riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw,

1 Kronieken 16:34 Loof de HEERE, want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.

Gods gerechtigheid is nooit uitgesloten van Zijn genade. Dit is een uitvinding van Satan. We zien dit in het algemene Hebreeuwse gedachtepatroon dat bekend staat als Hebraïc Parallelism. De twee vetgedrukte woorden hieronder betekenen hetzelfde, evenals de twee onderstreepte woorden. De Bijbel openbaart dat God altijd barmhartig is:

Psalm 89:15 **Gerechtigheid** en recht zijn het fundament van Uw troon, **goedertierenheid** en trouw gaan voor Uw aangezicht uit.

Op het moment dat Israël God de gelofte deed om de Kanaänitische koning af te slachten, werden zij geregeerd door de geest van Satan. Ze hadden gemurmureerd en geklaagd tegen God en kwamen bij elke gelegenheid tegen Hem in opstand. God waarschuwde hen en moedigde hen aan om zijn geboden te volgen:

Deuteronomium 4:1 Nu dan, Israël, luister naar de verordeningen en de bepalingen die ik u leer te doen; opdat u leeft en u het land dat de HEERE, de God van uw vaders, u geeft, binnengaat en in bezit neemt.

Deuteronomium 8:1 U moet alle geboden die ik u heden gebied, nauwlettend in acht nemen, opdat u leeft, talrijk wordt en het land dat de HEERE uw vaders onder ede beloofd heeft, binnengaat en in bezit neemt.

Toch weigerde Israël God te gehoorzamen en daarom werd Satan in staat gesteld om hun verlangens naar oordeel zonder genade te beheersen. God gaf hun wat ze wilden, ook al was het niet Zijn plan. Hij gaf ook aan de heidense volken waar ze bang voor waren, aangezien ze niet langer beschermd waren; dus gebruikte Satan Israël om de Kanaänieten af te slachten. Door dit te doen, zou Satan miljoenen naar de dood leiden door een verkeerd begrip van het

karakter van God als iemand die mensen vermoordt en afslacht. Satan zou dit voorbeeld voor altijd gebruiken om gelovigen van Jehovah aan te moedigen fysieke oorlog te voeren tegen hun vijanden, en hij is zeer verheugd dat er bloed wordt vergoten door gelovigen en dat Gods naam wordt gehaat door ongelovigen.

Een glimp van glorie

We krijgen een glimp van Gods plan om zonder wapens met hun vijanden om te gaan in verzen als deze:

Jozua 24:11-12 Toen u over de Jordaan getrokken was en bij Jericho kwam, streden de burgers van Jericho tegen u, en de Amoriëten, de Fereziëten, de Kanaänieten, de Hethieten, de Girgasieten, de Hevieten en de Jebusieten, maar Ik gaf hen in uw hand. (12) En Ik zond horzels voor u uit, die hen van voor uw ogen verdreven, zoals eerder de beide koningen van de Amoriëten verdreven werden. Dat gebeurde **niet door uw zwaard en ook niet door uw boog.**

2 Kronieken 20:17-23 Het is niet aan u in deze oorlog te strijden. Stel uzelf op, blijf staan en zie het heil van de HEERE dat met u is, Juda en Jeruzalem. Wees niet bevreesd en wees niet ontsteld. Trek morgen tegen hen op, want de HEERE zal met u zijn. (18) Toen boog Josafat zich met het gezicht ter aarde, en heel Juda en de inwoners van Jeruzalem vielen voor het aangezicht van de HEERE neer en bogen zich neer voor de HEERE. (19) En de Levieten van de nakomelingen van de Kahathieten, en van de nakomelingen van de Korachieten, stonden op om de HEERE, de God van Israël, met luide stem ten hoogste te prijzen. De overwinning dankzij God (20) De volgende morgen stonden zij vroeg op, en vertrokken naar de woestijn van Tekoa. Toen zij vertrokken, bleef Josafat staan en zei: Luister naar mij, Juda, en u, inwoners van Jeruzalem. Vertrouw op de HEERE, uw God, dan zult u standhouden. Vertrouw op Zijn profeten, dan zult u voorspoedig zijn. (21) **Hij pleegde overleg met het volk en stelde voor de HEERE zangers aan en mensen die de heilige Majesteit prijzen zouden, terwijl zij voor de gewapende mannen uit trokken en zeiden: Loof de HEERE, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig!** (22) Juist op de tijd dat zij met gejuich en lofzang begonnen,

legde de HEERE hinderlagen tegen de Ammonieten, Moab en de bewoners van het Seirgebergte die op Juda waren afgekomen, en zij werden verslagen. (23) De Ammonieten en Moab vielen namelijk de bewoners van het Seirgebergte aan door hen met de ban te slaan en hen weg te vagen. Zodra zij de bewoners van Seir hadden vernietigd, hielpen zij elkaar in het verderf.

Dus toen Israël in staat werd gesteld het land Kanaän in te nemen door oorlogvoering, was dat niet wat God oorspronkelijk had bedoeld. Omdat Israël constant bang was geweest dat God hen probeerde te doden en ze twijfelden aan Zijn liefdevolle zorg, werd Satan in staat gesteld hen te verleiden om aan God te zweren de Kanaänieten en andere heidense naties af te slachten. Israël werd verleend om te overwinnen in de strijd, maar Satan won de oorlog tegen Gods karakter. Israël werd verslagen door hun overwinning en werd tot slaaf gemaakt aan een verkeerde kijk op God.

Zie God in het licht van Christus

In deze laatste dagen krijgen we de kans om het karakter van God te zien zoals het werkelijk is. In het aangezicht van Jezus Christus kunnen we beginnen de ware bedoelingen van onze hemelse Vader te ontdekken.

Johannes 14:8-10 Filippus zei tegen Hem: Heere, laat ons de Vader zien en het is ons genoeg. (9) Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? **Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien**; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien? (10) Gelooft u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, **Die doet de werken**.

Johannes 17:3-4 En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. (4) **Ik (Jezus) heb U verheerlijkt op de aarde**. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen.

Jezus is “het beeld van de onzichtbare God.” (Kolossenzen 1:15); de “helderheid van Zijn heerlijkheid, en het uitdrukkelijke beeld van Zijn persoon.” (Hebreeën 1: 3). Hoeveel mensen heeft Jezus met het zwaard

gedood? Hoeveel heeft Hij met vuur verbrand? Hoeveel kinderen heeft Hij met een speer gespietst? Absoluut geen! Voor al degenen die ideeën koesteren dat God kwam om het leven van mensen te vernietigen, denk aan de woorden van Jezus:

Lukas 9:55-56 Maar Hij keerde Zich om, bestrafte hen en zei: U beseft niet wat voor Geest u hebt, (56) want de Zoon des mensen is niet gekomen om zielen van mensen te gronde te richten, maar om ze te behouden. En zij gingen naar een ander dorp.

Zolang we de leugen blijven geloven dat God persoonlijk degenen zal doden die Hem weerstaan, zullen we ontdekken dat Jezus als vijand naar ons komt in de tijd van Jacob's benauwdheid en zullen we loslaten voordat we zijn zegen ontvangen. Alleen degenen die onze Vader echt barmhartig vinden, zullen in staat worden gesteld vast te houden aan en verzegeld te worden tegen de leugen van Satan dat God een tiran is die we moeten vrezen. Er zijn de gebeurtenissen van Jacobs moeite nodig om deze menselijke slechtheid tegen God volledig aan de oppervlakte te brengen (Jeremia 30: 7); deze angst die God beschouwt als een persoonlijke moordenaar voor degenen die anders over Hem denken.

Zal Satan u verslaan in de overwinning van Israël op Kanaän met het zwaard, of zult u zien dat onze barmhartige Vader de mensen hun eigen wensen laat hebben en hun eigen koers volgt tot het einde ervan? Kies U vandaag wie u zult dienen; wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de altijd barmhartige God dienen, die geenszins de ongerechtigheid zal zuiveren, maar de tarwe en het onkruid laten oogsten, zodat ieders hart zal worden onthuld.

VEROVERING VAN KANAAN

Hoe verzoenen we de massale slachting van naties door Israël met het zwaard tegen de woorden van Christus?

Mattheüs 26:52 Toen zei Jezus tegen hem: Doe uw zwaard terug op zijn plaats, want allen die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard omkomen.

Niet alleen mannen, vrouwen en kinderen ook:

Deuteronomium 2:34 Wij namen in die tijd al zijn steden in en sloegen elke stad met de ban: mannen, vrouwen en kleine kinderen. Wij lieten niemand overblijven.

Waren de Israëlieten werkelijk in overeenstemming met het karakter van God? Waarom waren ze regelmatig bang dat Hij ze de woestijn in had geleid om ze te doden? Hield de diepe duisternis die op Abraham viel op enigerlei wijze verband met het feit dat hij het zwaard afnam om zijn neef en familie te redden? Had de slachting van de Sichemieten door Levi en Simeon enige invloed op de gelofte van Israël om hun vijanden volkomen te vernietigen? Moet je dat weten? Als u dat niet deed, zou Christus dan naar u kunnen komen zoals Hij deed naar Jakob in zijn benauwdheid en als een vijand worden gezien? Alleen vertrouwend op de genade van God overwon Jacob als het ware Israël van God.